

1. BÖLÜM

Türkiye’de Ağız Diş Sağlığı Politikası ve Mevcut Durumun Analizi

B. Başak KIZILTAN ELİAÇIK¹

Türkiye’de ağız ve diş sağlığı (ADS) hizmetleri hem kamu hem de özel sağlık kuruluşları tarafından verilmektedir. Kamu tarafından verilen ADS hizmetleri, ağız ve diş sağlığı hastaneleri (ADSH), ağız ve diş sağlığı merkezleri (ADSM), genel hastaneler ve eğitim hastaneleri ve ayrıca aile sağlığı merkezleri tarafından sağlanmaktadır. Ancak, Sağlık Bakanlığı’na ya da belediyelere ait birinci basamak sağlık kuruluşlarındaki diş hekimliği hizmetlerinin genel sağlık sistemine entegrasyonu zayıftır. Bu açıdan bakıldığında, Türkiye’de koruyucu diş hekimliği hizmetlerinde devletin asli sorumluluk alanının gelişime açık olduğu söylenebilir.

Sağlık ve Sosyal Hizmet Çalışanları Sendikası’nın bir kolu olan Sağlık-Sen Stratejik Araştırma Merkezi (SASAM) 2018 yılında yayınladığı ADS Hizmetleri ve Çalışan Sorunları Analizinde temel hedeflerini, özetle;

- Koruyucu sağlık politikalarının geliştirilmesi,
- Toplumda ağız diş sağlığı bilincinin geliştirilmesi,
- Diş hekimliği eğitiminde teknoloji kullanımına yer veren yenilikçi modelin sağlanması,

¹ Dr. Öğr. Üyesi. Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hamidiye Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği AD. basak.eliacik@sbu.edu.tr

lanılmalıdır. Mevzuattaki boşluklar ve eksiklikler düzeltilmelidir. Diş hekimliği eğitiminde koruyucu tedavi yöntemlerine önem verilmelidir. Gerekli akademik personel istihdam edilmelidir. Eğitim içeriği ve kalitesi dünya standartlarına uygun olacak şekilde güncellenmelidir. Özel diş hekimlerinin ve tüm kamu hekimlerinin ulaşabildiği bir veri tabanı oluşturulmalıdır. Bu sistem sayesinde hastaya yapılan tedavileri, hastaya verilen ilaçlar, hastanın tetkik sonuçları görülerek gereksiz kaynak ve zaman israfı önlenabilir. Ulusal bir sağlık politikası belirlenmelidir. Bu politika belirlenirken ilgili taraflar, üniversiteler, meslek örgütleri bir araya gelerek toplumun her kesimine uygun gerçekçi bir politika belirlenmesine özen gösterilmelidir.

KAYNAKLAR

1. Tatar M., Mollahaliloğlu S., Şahin B., Aydın S., Maresso A. and Hernández-Quevedo C. (2011) Turkey: Health System Review. *Health Systems in Transition* 13(6):1-186
2. Hayran O., Mumcu G., Sur H., Yıldırım C., Söylemez D. and Atlı H. (2004) Financing of Dental Services in Turkey: Opinions and Expectations of Dentists, Resident and Patients. *Journal of Public Health Dentistry* 64(2): 82-87.
3. Atasever M. ve Örnek M. (2018) Türkiye’de Ağız ve Diş Sağlığı Hizmetleri ve Çalışan Sorunları Analizi. SASAM Enstitüsü , Ankara.
4. Yıldırım H. H. ve Yıldırım T. (2015) Avrupa Birliği Sağlık Politikaları ve Sağlık Sistemleri. 3. Baskı, ABSAM Yayınları, Ankara
5. Hobdell M., Petersen P. E., Clarkson J. and Johnson N. (2003) Global Goals for Oral Health 2020. *International Dental Journal* 53:285-288
6. Sağlık İstatistikleri Yıllığı (2011) https://sbu.saglik.gov.tr/Ekutuphane/kitaplar/siy_2011.pdf. (Erişim Tarihi: 13.05.2018).
7. TDB (2011) Meslek Sorunları Sempozyumu. http://www.tdb.org.tr/tdb/v2/yayinlar/Egitim_Dizisi/egitimdizisi_16.pdf (Erişim Tarihi: 13.05.2018).
8. TDB (2014) Türkiye’de Ağız Diş Sağlığı Hizmetlerinin Strateji Değerlendirmesi. http://www.tdb.org.tr/tdb/v2/yayinlar/Arastirma_Dizisi/arastirmadizisi_9.pdf (Erişim Tarihi: 13.05.2018).
9. TDB (2015a) Sürekli Diş Hekimliği Eğitimi Tanıma ve Kredilendirme Yönergesi. http://www.tdb.org.tr/sag_menu_goster.php?Id=250 (Erişim Tarihi: 13.05.2018).
10. TDB (2015b) Ağız Diş Sağlığı Hizmetlerinden Yararlanım Araştırması, Araştırma Dizisi:7. http://www.tdb.org.tr/tdb/v2/yayinlar/Arastirma_Dizisi/arastirmadizisi_7.pdf (Erişim Tarihi: 12.05.2018)